

H.C. Andersen
CZERWONE
PANTOFELKI

Dyrektor i Kierownik artystyczny
ALEKSANDER SEWRUK

Zastępca Dyrektora
JAN RAUBE

Kierownik literacki
EDWARD MARTUSZEWSKI

Kierownik muzyczny
WŁODZIMIERZ JARMOŁOWICZ

Organizator widowni w Olsztynie — ZENON LEWANDOWICZ (tel. 35-44 i 39-15). Kasa czynna od godz. 10 do 13 i od 16 do 19.

Kierownik administracji w Elblągu — STANISŁAW MACIEJAK (tel. 25-00 i 29-59). Przedsprzedaż biletów: »Orbis« od godz. 9 do 16; »Gallux« (Plac Słowiański) od godz. 10 do 14. Kasa teatralna czynna od godz. 18 do 19 w dni świąteczne od godz. 17 do 19.

Kierownik sceny objazdowej — WOJCIECH LEWANDOWSKI (tel. 51-83)

Hans Christian Andersen

Ze zbiorów
Działu Dokumentacji
ZG ZASP

CZERWONE PANTOFELKI

Bajka dla dzieci w 3 aktach

Opracowanie dramaturgiczne *P. Kestera*

Przekład *Mariana Niewiarowskiego*

Piosenki *Kazimierza Winklera i Janiny Zakrzyńskiej*

PREMIERA 9.XII.1962 r.
ELBLĄG

OSOBY:

Snogg, kuglarz cygański	Zbigniew Stokowski
Jemmo, tancerz cygański, mim	Andrzej Mirecki
Burmistrz	Zdzisław Tymke
Rajca	* * *
Karen	Teresa Lepkowska Piotr Milnerowicz
Nels, czeladnik szewski	Wojciech Kaczanowski
Wytworna starsza pani	Eugenia Snieżko- Szafnagłowa

INSCENIZACJA I REŻYSERIA: Eugenia Snieżko-Szafnagłowa

SCENOGRAFIA:

Józef Zboromirski

CHOREOGRAFIA:

Wojciech Muchlado

Hans Christian
ANDERSEN

autor

„CZERWONYCH
PANTOFELKÓW”

KOCHANE DZIECI!

Z prawdziwą przyjemnością zabrałam się do pracy nad reżyserią bajki „Czerwone pantofelki”. Piszę „do pracy”, bo trzeba Wam wiedzieć, że reżyseria to opowiadalna praca.

Mam nadzieję, że bajeczka przypadnie Wam do gustu, że pokochacie biednego Jemmo za jego złote serce, że w Waszych maleńkich serduszkach znajdzie się miejsce na współczucie dla chłopca, który nie mówi, ale wszystko wie i rozumie. Zapewne będziecie z uwagą śledzić los małej Karen, która została ukarana za swoją próżność i nieposłuszeństwo. Będziecie się śmiać ze Snogga, bo naprawdę to on nie jest zły. Jest leń — za młodu nie chciał się uczyć — nie zdobył żadnego zawodu i dlatego korzysta z pracy innych.

Jemmo ciągnie za niego wózek — Karen tańczy dla niego, a on zbiera pieniądze nie robiąc nic. Ale jak widzicie, jest sprawiedliwość — został ukarany. Wy jednak będziecie mogły darować mu winę pod warunkiem, że się poprawi.

A na zakończenie chcę Wam opowiedzieć o autorze „Czerwonych pantofelków”.

Hans Christian Andersen, jeden z największych baśniopisarzy urodził się 2 kwietnia 1805 roku. Mała izdebka, w której najczęściej miejsca zajmował warsztat szewski ojca, była całym światem chłopca. Gdy Hans Christian miał 3 lata ojciec jego wyruszył na wojnę napoleońską. Zdrowie jego ucierpiało wskutek długich marszów o głodzie i chłodzie i wkrótce potem zmarł. Do chatki wdowy zapukala nędza. Janek całymi dniami był sam, gdyż jego matka musiała praniem u obcych ludzi zarabiać na życie. Bawił się więc teatrem lalek, który ojciec za życia wystrugał mu z drzewa. Znajomość baśni ludowych zawdzięcza poeta babce. Pamięci babki poświęca potem wiersze, pisze o niej jak o czarodziejce posiadającej dar przepowiadania przyszłości.

Matka marzyła, że Janek zostanie znanym krawcem. A o czym marzył wtedy młodziutki chłopiec? O nauce. Błagał matkę tak długo, aż wreszcie zgodziła się wysłać go do Kopenhagi.

Długo tułał się Janek po obcym mieście. Spiewał w chórze, pracował u stolarza. Fragnał przede wszystkim ukończyć gimnazjum. W owych czasach takie marzenie wiejskiego chłopca było trudne do urzeczywistnienia. A jednak dopiął swego, ukończył szkołę.

Bardzo dużo zaważyła w życiu Andersena pomoc dyrektora królewskiego teatru w Kopenhadze, radcy Jonasa Collina. Collin zaopiekował się młodym Andersenem, pomógł mu skończyć szkołę, pomógł wystawić pierwszą sztukę p.t.: „Miłość na wieży Mikołaja”. Potem Andersen osiedlił się na wsi, gdzie panowała cisza i spokój. Tutaj powstają najpiękniejsze jego baśnie. Przeczuwając surową krytykę, nazywał Andersen swoje baśnie — „baśniami dla dzieci”, chociaż zdawał sobie sprawę z tego, że będą je czytali zarówno dzieci jak i dorośli.

Hans Christian Andersen umarł w sędziwym wieku w roku 1875. Pogrzeb jego stał się manifestacją narodową. Jego baśnie nie umarły, żyją nadal w sercach i umysłach dzieci i dorosłych na całym świecie.

BABCIA

KAREN

NELS

JEMMO

SNOGG

Kierownik administracji w Olsztynie	— ANDRZEJ SZADZIEWSKI
Kierownik techniczny	— PAWEŁ CHŁOSTA
Kierownicy pracowni:	
krawieckiej damskiej	— ZOFIA ZIMMER
krawieckiej męskiej	— GRZEGORZ FRANKOWICZ
perukarskiej	— ALFONS DOMICZEK
stolarskiej	— ARKADIUSZ BOGDANOWICZ
ślusarskiej	— ANTONI LEWANDOWSKI
malarskiej	— EDMUND GIECZEWSKI
modelarskiej	— STANISŁAW PREŃSKI
tapicerskiej	— WIKTOR JANKOWICZ
szewskiej	— JAN MURAWSKI
Główni elektrycy	— TADEUSZ GEREJ MIROSLAW SZOSTAKOWSKI
Brygadierzy sceny	— JÓZEF CHUDZIŃSKI ANTONI ISZORA KAZIMIERZ JURGIN

Redakcja programu: Edward Martuszewski

CENA PROGRAMU 1 ZŁ

„EGZEMPLARZ BEZPŁATNY”

Olszt. Z. Graf. Lz. 2663 (1500) 4.12.62 L-8/1245

OSOBY:

Snogg, kuglarz cygański	Zbigniew Stokowski
Jemmo, tancerz cygański, mim	Andrzej Mirecki
Burmistrz	Zdzisław Tymke
Rajca	* * *
Karen	Teresa Lepkowska Piotr Milnerowicz
Nels, czeladnik szewski	Wojciech Kaczanowski
Wytworna starsza pani	Eugenia Śnieżko- Szafnagłowa

INSCENIZACJA I REŻYSERIA: *Eugenia Śnieżko-Szafnagłowa*

SCENOGRAFIA:

Józef Zboromirski

CHOREOGRAFIA:

Wojciech Muchlado

Asystent reżysera: *Zdzisław Tymke*

Muzgła i Opracowanie muzyczne: *Włodzimierz Jarmołowicz*

Konsultacja scen mimicznych: *Bohdan Głuszczyk*

Trzy fortepianie: *prof. Anatol Otto*

Przedstawienie prowadzi: *Julian Zagwojski*

Kontrola tekstu: *Halina Lewandowicz*

Rzecz dzieje się w Danii sto lat temu